

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 238/02-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. V. K., bytom Š., zastúpeného advokátkou Mgr. N. S., B., vo veci porušenia jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Okresným úradom justičnej polície Policajného zboru Bratislava II a Okresnou prokuratúrou Bratislava II pri vybavovaní jeho oznámenia podľa § 158 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (ČVS: OÚV-1305/2002), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. V. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. novembra 2002 doručené podanie PhDr. V. K. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom Š., zastúpeného advokátkou Mgr. N. S., B., označené ako „Ústavná sťažnosť“ s prílohami. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním napáda postup Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Bratislava II (teraz Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru Bratislava II),

ako aj Okresnej prokuratúry Bratislava II pri vybavovaní jeho oznámenia z 26. apríla 1999 o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin podľa § 158 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Napriek tomu, že jeho oznámenie sa po prešetrení ukázalo ako dôvodné, trestné stíhanie vo veci samej sa nezačalo, pretože Okresný úrad vyšetrovania Policajného zboru Bratislava II 30. septembra 2002 uznesením sp. zn. ČVS: OÚV-1305/2002 vec odložil podľa § 159 ods. 2 Trestného poriadku, „nakoľko trestné stíhanie je využitím § 11 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z dôvodu premlčania neprípustné“. Sťažovateľ poukazuje na zbytočné prietahy predovšetkým v postupe vtedajšieho Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Bratislava II, ktoré spolu s celkovým „liknavým“ postupom oboch štátnych orgánov mali viesť k porušeniu jeho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). V dôsledku toho požiadal, aby ústavný súd „po preverení vecí“ nálezom rozhodol takto:

„Okresný úrad justičnej polície Policajného zboru Bratislava II spolu s Okresnou prokuratúrou Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. OÚV-1305/2002 porušili právo PhDr. V. K. na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

PhDr. V. K. sa priznáva spravodlivé finančné zadosťučinenie vo výške 150 tisíc korún ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú PhDr. V. K. utrpel v dôsledku zásahu do jeho základného práva, ktoré sú Okresný úrad justičnej polície Policajného zboru Bratislava II spolu s Okresnou prokuratúrou Bratislava II povinní vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (a s účinnosťou od 1. januára 2002) oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené

v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri jej prerokovaní predovšetkým zohľadnil, že sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ku ktorému malo dôjsť takým postupom označených orgánov činných v trestnom konaní, ktorý vyústil do uznesenia o odložení veci podľa § 159 ods. 2 Trestného poriadku pre neprípustnosť trestného stíhania z dôvodu premlčania [§ 11 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku]. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti predovšetkým skúmal, či súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je povinnosť orgánov činných v trestnom konaní začať trestné konanie voči osobe označenej oznamovateľom (poškodenou osobou) v jej oznámení podľa § 158 ods. 1 Trestného poriadku, a zistil, že tomu tak nie je.

Hoci deviata hlava druhej časti Trestného poriadku upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní (postup pred začatím trestného stíhania) pri vybavovaní oznámení osôb o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin (§ 158 ods. 1 Trestného poriadku), podstatou konania o nich je len preverenie týchto skutočností. Oznamovateľ má právo byť oboznámený s opatreniami prijatými na základe jeho oznámenia a má tiež právo žiadať prokurátora o preskúmanie postupu vyšetrovateľa po podaní oznámenia podľa § 158 ods. 2 Trestného poriadku, resp. právo podať sťažnosť proti uzneseniu o odložení veci pre neprípustnosť trestného stíhania (§ 159 ods. 4 Trestného poriadku). Procesným oprávneniam oznamovateľa (poškodenej osoby) však nezodpovedá aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní začať trestné konanie na základe jeho oznámenia, keďže „právo fyzickej osoby na začatie trestného konania voči označenej osobe na základe podaného

trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a nemožno ho odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd“ (II. ÚS 42/00).

Keďže postup orgánov činných v trestnom konaní podľa § 158 a nasl. Trestného poriadku nemožno považovať za súčasť základného práva sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a keďže tento namietal porušenie tohto základného práva pri vybavovaní jeho oznámenia podľa § 158 ods. 1 Trestného poriadku, bolo potrebné jeho sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2002